

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

B[e]n[e]dict[us] fruct[us] ve[n]tris tui

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De benedictione fructus uētris

Auxiliatio
duplex

Sufficiētia
benedictōis

Maria posse
dū hec

el. Septimū est oīs creature platio. ⁊ hoc est. q̄s siliis tui. Octauū est diuina auxiliatio. ⁊ h̄ est. scutū auxiliij tui. Et hec auxiliatio ē duplex. p̄tra malū. ⁊ sic ē auxiliij scutū. vel ad bonū opandū. ⁊ sic ē glā diuis glie. Nonū ē hostiū subiectio. Et hec est duplex. vna q̄ nos p̄niēdo mō nobis faciūt coronas in futuro. ⁊ h̄ est. negabūt te inimici tui. S̄lo. in p̄nti vita. Alia subiectio. q̄ de eoz pena in futuro nobis erit exultatio. ⁊ h̄ est. tu eoz colla calcabis. Sufficiētia huius b̄ndictōis ē hec. vel est p̄tines ad statū vie. in quo duo t̄m s̄t necessaria auxilia. vnū est verū deū agnoscere. ⁊ h̄ est p̄mū. secūdū est auxiliū p̄ qd̄ possum⁹ ad ip̄m ad eternā b̄tudinē ascendere. ⁊ h̄ est secūdū. Si aut̄ p̄tinet ad statū patrie. vel h̄ est q̄tūm ad subale p̄mūz vel accitale. Si subale vel in se. ⁊ h̄ est vel a malo. ⁊ sic ē timoris ablatio. vel in bono. ⁊ h̄ est vel in se vel respectiue. Si in se vel q̄tū ad p̄mūz cupiscibilis. ⁊ sic ē saturitatis possessio. vel q̄tūz ad p̄mūz rōnalis. ⁊ sic est p̄fecta dei cognitio. vel ad p̄mūz irascibilis. ⁊ sic est b̄titudinis p̄phētio. Si at̄ ē ad bonū respectiue. sic ē creature platio. Si aut̄ fit in p̄parōe ad cām efficientē. sic ē diuina auxiliatio. Si aut̄ p̄tinet ad p̄mūz accitale. sic ē hostiūz subiectio. in q̄ duplex habemus gaudiū. de n̄ra i p̄nti passione. ⁊ de illoz in futuro p̄denatōe. Nec aut̄ oīa b̄tissima virgo possedit in summo. ipsa em̄ sup̄ oēm creaturā deū cognoscit. Itē ipsa est nobilissima auxilio. utpote delicijs affluēs innixa sup̄ dilectū ad celos corpe ⁊ aīa ascendit. Etiā ip̄a immissima timoris mali sub umbra dilecti req̄escit. Etiā ip̄a a torrente voluptatis sup̄ oēs inebriata fuit. Etiā p̄fectissimā diuinitatē ⁊ humanitatis xp̄i cognitōem in summo habuit. Etiā sup̄mā post deū benedictōem app̄hēdit. Etiā oīb̄ creaturis. utputa imperatrici exalta fuit. Etiā diuinū auxiliū sup̄ oēs habuit. cū q̄ maxima ⁊ excellentia opa fecit. Etiā inimicū nō t̄m in celo. sed etiā in terra p̄culcauit. Sic ergo p̄z q̄liter b̄ndicta virgo b̄ndictōes singuloz singulariter et vniuersoz v̄liter singulas ⁊ vniuersas possedit in summo.

Sequit̄ de eo qd̄ addit Elyzabet. Et b̄ndict⁹ fructus vētr̄ tui. De quo p̄mo q̄rit̄ q̄re inter hoc ⁊ p̄cedēs intercidat copulatio. cū t̄m in p̄dictis nulla sit postea copulatio. Itē cū ista saluatio sit in textu euāgelij. ⁊ euāgelio nihil sit licitū temi vel apponi. ut p̄hibet̄ sub anathemate in fine Apocalip̄. ⁊ in Deutro. quare etiā ecclesia h̄ apponit̄. Itē aut̄ fuit apponēdū aut nō. Si fuit. igit̄ āgel⁹ omisit male q̄ nō apposuit. Si etiā nō apponēdū fuerit. igit̄ ecclesia male apposuit. Itē elyzabet̄ licet illud apposuerit. nō t̄m illi d̄iūxit quare t̄m. ecclesia d̄iūgit. Itē q̄re Elyzabet̄ mutauit̄ verba euāgelij dicēdo inter mulieres. cū t̄m āgel⁹ dixit in mulierib̄. Itē cū de trinitas sit hic mittēs ⁊ saluās b̄ndictissima sit saluata. h̄ qd̄ ē b̄ndictio

Querit̄

De cōtinētia bñdictio. Fo. cxi.

ctus fructus vētris tui nō videt p̄tinere ad salutōez. nec ad p̄sonam salutata nec ad salutate. igit̄ ponit̄ ibi sup̄flue. ¶ Itē Bern. Nō ideo bñdictus qz tu bñdicta. igit̄ cū cā natural̄ p̄cedat effectuz debuisse sic ordinasse. bñdictus fruct⁹ vētris tui. ⁊ bñdicta tu in mulieribus

¶ Post hec qd̄ ip̄ortat sc̄ado hoc qd̄ ē bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. ⁊ in quo differat ab alijs in salutatiōe p̄missis. ¶ Uide **Prima r̄** tur em̄ includi in eo qd̄ est gr̄a plena. sicut̄ sequēs includit̄ in añce dente. si em̄ gr̄a plena fuit. igit̄ fruct⁹ vētris tui bñdict⁹ fuit. ¶ Itē videt̄ includi in eo qd̄ ē bñdicta tu i mulierib⁹. cā em̄ intelligit̄ in suo effectū. sed est bñdicta in mulierib⁹. qz bñdictū fructū ventris p̄durit. ¶ Itē videt̄ male apponi. qz qñ angelus salutatiōem dixit̄ adhuc fructus ei⁹ nō fuit bñdictus. qre igit̄ ecclia hoc annectit. ¶ Itē cū magis sit laus sp̄ialis q̄ general̄. ⁊ magis sit sp̄iale filius q̄ fruct⁹. oīs em̄ filius fructus ⁊ nō ecōtra. debuisse igit̄ dixisse filius ventris tui nō fruct⁹. ¶ Itē. cū nō tñ de ventre s̄ de toto corpe suba filij formata fuit debuisse dixisse. filius corpis tui. ¶ Itē cū filius nō sit tñ filius corpis vel etiā aie debuisse dixisse filius tu⁹ r̄gēdo p̄iūctōnem sine p̄iū. declaratiōe. ¶ Itē qñ. vtz bñdictio ista qua d̄r bñdictus fructus ventris tui. sit eiusdē rōnis cū illa de q̄ dicit̄ ē bñdicta tu i mulierib⁹. Et videt̄ q sic. qz vna est cā alterius. igit̄ oprz q sit fm̄ vniocatiōem. ¶ Sed p̄tra. hoc est q̄ benedictio illa de qua d̄r bñdicta tu in mulierib⁹. d̄r bñdictio p̄ exclusionē maledictōis. ista aut̄ benedictio bñdictus fructus ventris tui. nunq̄ fuit maledicibilis. igit̄ nō p̄t dici benedictus p̄ exclusionē maledictōis. ergo oprz q sit fm̄ aliam rōnem. ¶ Itē bñdictissima d̄r bñdicta in mulierib⁹. p̄pter fecunditatem. sed fructus ventris benedictus nō habuit fecunditatē. igitur nō vni⁹ s̄ alterius modi habuit bñdictōem. igit̄ nō sumit̄ vtrobi qz fm̄ eādē rōnem. ¶ Itē bñdictissima d̄r bñdicta ⁊ determinatur respectu cuius. s̄ in mulierib⁹. quare siliter nō d̄r bñdictus fruct⁹ ventris tui. cū determinatiōe respectu cuius sit bñdictus. ¶ Itē si dicatur q̄ absolute d̄r benedictus. qz est bñdictus sup̄ om̄ia ⁊ in omnib⁹ fm̄ hoc quoqz beatissima non deberet tñ dici benedicta tu in mulierib⁹. cū sua benedictio ad plus se extēdat. ⁊ sic deberet dici benedicta tu in creaturis om̄ib⁹. nō tñ in mulierib⁹. ergo r̄c.

¶ Sed p̄tra. hoc est q̄ benedictio illa de qua d̄r bñdicta tu in mulierib⁹. d̄r bñdictio p̄ exclusionē maledictōis. ista aut̄ benedictio bñdictus fructus ventris tui. nunq̄ fuit maledicibilis. igit̄ nō p̄t dici benedictus p̄ exclusionē maledictōis. ergo oprz q sit fm̄ aliam rōnem. ¶ Itē bñdictissima d̄r bñdicta in mulierib⁹. p̄pter fecunditatem. sed fructus ventris benedictus nō habuit fecunditatē. igitur nō vni⁹ s̄ alterius modi habuit bñdictōem. igit̄ nō sumit̄ vtrobi qz fm̄ eādē rōnem. ¶ Itē bñdictissima d̄r bñdicta ⁊ determinatur respectu cuius. s̄ in mulierib⁹. quare siliter nō d̄r bñdictus fruct⁹ ventris tui. cū determinatiōe respectu cuius sit bñdictus. ¶ Itē si dicatur q̄ absolute d̄r benedictus. qz est bñdictus sup̄ om̄ia ⁊ in omnib⁹ fm̄ hoc quoqz beatissima non deberet tñ dici benedicta tu in mulierib⁹. cū sua benedictio ad plus se extēdat. ⁊ sic deberet dici benedicta tu in creaturis om̄ib⁹. nō tñ in mulierib⁹. ergo r̄c.

¶ Post hec. an bñdictio fructus p̄tineat i se bñdictōes oīm tris sue p̄phēse. ¶ Et videt̄ q nō. dñs em̄ nō habuit bñdictōem p̄iūgator⁹ q̄b dictu ē. Crescite ⁊ multiplicamini r̄c. dñs em̄ h̄mōi multiplicatōez corpale nō habuit. nec gn̄atōe terrā impleuit. ¶ Itē Lu. j. ⁊ erit tibi gaudiū ⁊ exultatiō. glo. mouēt̄ parētes nō min⁹ p̄ ortu sc̄o tū filioz. q̄ p̄ meritis gr̄as agere. nō est parūū munus dei dare libe